

kul need teised allamad Temma Krons
alla wanduda. Ja se sündis ka küünla
ku kahhetistkümmemal päral rahwa su-
rerõmoga. Meie armolisse Keisri-Praua
poolt laskis se ülem Kinnal Rumantsow
neile keis head ja kaitsmist tootada, et
nemmad ni hästi kul. Ta seised allamad
Temma hoidmisse al piddid seisma.

Selsammal aial läks se meie sõa-meest-
tele, kes Pohla maal ollid neid mäs-
said tallitsema, ka korda, nende hulga
kätte sada ja neid nenda mahha rõhuda
et neist wiisteistkümmend sadda nende kah-
be pealikuttega mahha langsid ja teised
laiale pillati.

Se sõa-wäggi, mis Pukaresti üm-
berkaudu oli, sai nüüd pärrast mitme
wõitlemist nattoke rahhul seista. Zürri
kuul sai Kinnal Tormel kuw'da et Tata-
ri rahwas oli rõõwli wiisil tulnud, risu-
nud

nud ja põlletanud, ja monned riisi inni-
messed ennesega ärra winud. Sepärrast
läkkitas temma, ühhe Majori tuhhat
meestega neid takka aiama, ja kula na
kus need Turkid piddid ollema. Temma
leidis ka esite kolm sadda, neist sai ta üh-
he kätte, kes temmal teada andis, kus
need teised sured troypid ollid. Siina
minnes leidis temma kolm tuhhat; agga
need on ferged mehhed ja ei jänud toplus-
ses kawa seisma, waid põggenesid ärra,
ja noudsid ommad teised hulga taaga.
Kui ta neid takka aias, juhtus ta ühhe
surema hulgaga kokko, kahheksa tuhhat
arrus. Need looisid siis omma hulga
peäle ja jooksid esite kül wäggise meie
sõa-rahwa peäle; agga kui nemmad näg-
gid et meie mehhed wahwaste wasto pan-
nid ja neist mitto mahhalangsid, siis nem-
madki jooksid fermeste ärra, ja jätsid
melle